

fører, at Flertallet var gaaet med til dette, men at Flertallet nu vilde advare Ministeriet imod at komme med flere Forslag af den Beskaffenhed, thi saa vilde de ikke blive vedtagne. Det kan være rigtigt nok at tage et saadant kraftigt Forbehold, men jeg tvivler om, at man, naar der kommer til at foreligge et bestemt Tilfælde, da vil være i Stand til at holde igen, og om man ikke bliver nødt til, naar man har givet efter for en Persons Vedkommende, da ogsaa at give efter for en andens. For øvrigt er Oberst Tillge en gammel Bekendt. Han har tidligere været omtalt her i Folketinget. Han er bleven rost som en dygtig Bestyrer, og det kan godt være, han er det, det skal jeg ikke omtale, men han har f. Eks. over for Krudtværkets Arbejdere ikke vist sig som nogen særlig human Mand. Det er en 4—5 Aar siden, han blev omtalt her, fordi han havde afskediget en Arbejder paa Krudtværket, der havde begaaet den Forbrydelse at tale paa et offentligt Møde og blandt andet havde anbefalet Venstres Folketingskandidat i Frederiksværkkredsen. Det kunde ikke tillades. Denne Mand blev straks afskediget fra Krudtværket og har ikke senere kunnet blive antaget. En saadan Optræden af Krudtværkets Bestyrer røber, synes jeg, et meget snævert Syn: at forfølge en Mand, som ikke gør andet end, hvad der er hans grundlovmæssige Ret — derfor skal han afskediges og gøres brødløs. Sagen blev omtalt her i Folketinget, og den daværende Krigsminister Schnack lovede, at denne Arbejder, der var bleven afskediget, skulde blive antaget igen. Det Løfte staaer uindfriet endnu, skønt det, som sagt, er 3—4 Aar, siden han blev afskediget. Jeg synes, at den Dag, Oberst Tillge flytter ud af Krudtværket, kunde der være en passende Lejlighed til at lade denne Arbejder flytte ind og faa Beskæftigelse igen.

Det Mindretal, jeg tilhører, har stillet Ændringsforslag vedrørende Hærens Forsyning med Heste. Dette Ændringsforslag foreligger som en Anmærkning, der skulde føjes til Finansloven, og det skulde da hedde, at Bevillingen gives under Forbehold af, at samtlige Heste indkøbes i Danmark. Det er en Sag, som har været fremdraget mange Gange her i Folketinget. Aar efter Aar har Finansudvalget holdt Samraad med Krigsministeren og bestemt krævet, at Hestene skulde købes her i Danmark. En hel Række af Tingets Medlemmer har taget Ordet i denne Sag. Jeg skal ogsaa tillade mig at oplæse —

med den højttærede Formands Tilladelse — hvad f. Eks. det ærede Medlem for Ribe (Busk) har sagt om dette Spørgsmaal. Han sagde: „Vi kunne ikke sige andet, naar vi se paa de Heste, Rytteriet har, enten det er paa Marchøvelse eller Kantonnementsøvelse, end at vi synes, det er nogle elendige Pilliker. Vi synes, det er saadan noget af det Slags, vi ovre i Jylland have et godt Udtryk for: vi kalde dem Pottemagerhelmisser“. Det, synes jeg, er en meget skarp Bedømmelse af de Heste, som indkøbes i Udlandet. Jeg skal ogsaa nævne, at det ærede Medlem for Assens (Berntsen) har indlagt sig stor Fortjeneste af dette Spørgsmaal og derom har talt stærke Ord, som jo Landboerne have syntes overordentlig godt om. Han har gjort gældende, at vi skulle i videst mulige Udstrækning købe vore Heste i Danmark. Men hvad vil det sige: i videst mulige Udstrækning? Det vil netop sige det, som Mindretallet her foreslaar, at samtlige Heste købes her i Danmark. Det er dog „i videst mulige Udstrækning“. Det ærede Medlem for Assens gjorde sig tillige til Tolk for den Misstemning og Misfornøjelse, der hersker blandt Landbefolkningen, over den Maade, hvorpaa Hestene blive indkøbte. Det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) har ogsaa gentagne Gange om dette Spørgsmaal talt kraftige Ord. Han har formanet de forskellige Krigsministre til endelig at købe Hestene i Danmark. Jeg kunde nævne flere Eksempler. Saaledes har det ærede Medlem for Hornslet (K. Kristiansen) talt om det i Fjor og paavist, at fremmede Heste købes i Udlandet ikke saa lidt dyrere end de danske Heste. De vare heller ikke saa holdbare; de maatte tidligere udrangeres og indbragte da ikke saa meget som de, der vare købte her i Landet. Men naar vi nu have en saadan Reform for Øje, og naar ikke alene hele Finansudvalget, men Tingets Medlemmer i en hel lang Aarrække have fremhævet denne Sag, have forlangt af Ministeren, at han skulde tage Hensyn hertil, men det har vist sig, at Krigsministrene ikke brød sig det allermindste derom, at det akkurat blev, som det hidtil havde været, saa forekommer det mig, at der ikke er andet at gøre ved denne Sag, end at man ligefrem maa give Bevillingen under Forbehold af, at Hestene blive købt her. Hvis det viser sig, at vore Officerer ikke ville ride paa de danske Heste, saa synes jeg, de kunne gaa paa deres Ben. Forholdet, synes jeg ogsaa, er saaledes,